

ئەو دەمەي خوي بۆگەن دەكات

شانۆنامە نووسی پاکستانی

ئەسغەر نەدیم سەید

وەرگیژان: زیاد ئەسەد

دەلّەن مەرۆڭ ھەر چەندە ناسراویش بىت، ديسان لە زۆر شوينى ئەم دىنايەدا زۆر كەس ھەن نە بىناسن، نە تەنانەت ناويشيان بىستىت. من ئەسغەر نەدىم سەيد، مامۇستايەكى زانكۆ لە ولاتى پاكستان .

زانيمەو ھەنەشەن كراوم. مابووم خانەنشەن بكرىم. بەر لە واددە بەرەو مالىان كەردمەو. بە دلّەكى خۆش و دەروونىكى شادەو دەلّەم: دەريان كەردم! ئاخىر ئەو ھەي دەمويست بىلّەمەو، رىيان نەدەدا بىلّەمەو. وایان بە بەرژەو دەزانى كە ئىدى دەرس نەلّەمەو. ھاوکارەكانم، مامۇستايانى زانكۆ، چاچنۆكى و ئىرەيى، ھەموو بەھايەكى مەرۆيى لە بىر بردوونەو. ئەو ماو ھەي دوايى وای لى ھاتبوو خويندكارە زەينشوو راو ھەكانيان لى ھان دەدام. ئەو خويندكارانە كە مېشكان شوراو تەو، بە دنەي ئەو مامۇستايانە كە بە لىستەو ھەي پىلاوى گەرەكانيان - لە زانكۆيان - شوينى خەلّەكى زانا و دلّەزەيان گرتو، دژى من ھەلدەسوورپان. دەمىك بوو بە بىدەنگى لەو دۆخ و بارە دژوارە پادەمام و ھىدى ھىدى خۆم دەخواردەو.

بانگىشتنامە بۆ بەشداری لە كۆرپەندى زانستى زانستگەي ولاتانى دەردەو نەما. وای لى ھات نامىلە لە دژى مامۇستايانى ھەك من دەربكرىت. دەمدى ئەوانەي بە فندوفىل و نارەوا پلەي زانستيان بەرز دەكرىتەو، خەلاتى باشترين مامۇستايان دەدرىت. دەمدى، ئىستەش دەبينم، لە جياتى دەرسگوتەو و پابەندى بە ئەرك و دەوام، لە دەردەو خەرىكى گوتەو ھەي دەرسى تايبەتى و كىشانەو ھەي پارە لە گىرفانى خويندكاران. پارگ و ماگر بە تووژىنەو ھەي ساختەي مامۇستايانان خۆيان شاگەشكە پىشان دەدا. دژمنى ئىمانت بىت! وای لى ھاتووە كەوتن بە سەر كەوتن دەفرۆشنەو. كە دەمدى بە ناوى پىشكەوتن خەرىكن ولاتەكەمان وەپاشتر دەخن، دلّم پىر دەبوو. دەمى ھەر كىھانم دەكردەو، پاساويان بۆ خویرپەتى و بىيارى دەسەلاتدار و كاربەدەستان دەھىنايەو. ئەو لىبانلىسانە لە بەردەم كاربەدەست و دەسەلاتداراندا زۆر بچووك و سووكوچرووك دەردەكەوتن. مېچكە مېچكە و كوسكىشيان لە بەردەم ئەوانەي سەرووى خۆيان كە ھەموويان لە يەك قوماشن، دیمەنى پاشەپوژى ولاتيان دىنامە بەر چاو. ئای چ دیمەنىكى بەترس.. چەندە گران لەسەر دەروونم!

خوپەرستى و تەسكىنى شوينى خۆنەويستى و پروونىينيان گرتووەتەو. دەمىكە پىلانگىرى يەكەيەكە دلّەزەن دەردەپەرىنيت. وەرە ئەو گالته جارىيەي زانكۆيان بىينە و شەق مەبە! وەرە دەرس لەسەر ئەو سەرچاوانە بلّو و سووريش بزەنە ناوەرۆكى ئەو شتانە بۆ پرزگارى لە دواكەوتوويى و نەزانى، شتىك بە شتىكت بۆ ناكەن. قىرى سىا! رەگەل كەو و گووى مەدەيە! با لە كاروان دوا نەكەوى.

ئەو دەمدى، زانكۆ شۈيىنى لەبار بىردىنى مەرقۇف بوو.

ئەو دەمىست بىلگىمە، نە ياندەھىشت بىلگىمە. ئەوان مانەو و بەرژەوئىدى خۇيان لە چاوى داخراو و گۈچكەي كەپ و زمانى نەگەپاوى خۇيىدىكارانى ولاتەكەم دەزانى. خوا ھەلناگرى، لەوئەدا زۆر چاكي بۇ چووبوون.

ئەمىرۇ دەمەوئىت راستى بلىم، دەمەوئىت پىي لى بنىم كە خۇيىدىكارەكانمان ئىدى بوونەتە مامۇستا، بژىشك، ئەندازيار، بانكەوان، بەلام زۆر بەداخو، نامرۇقايەتى و گەندەلىي ئىمە بەخراپى لەواندا پەگاژۇ بوو. ھەستى دەروونى پەستى خۇمان بەپوونى لەواندا دەبىنمەو. قەدەرى دى، شەش پۇژان لە نەخۇشخانە مامەو. وەختى لەوى دەچوومە دەرى سەرم سوورما. لە پەتە (وصل) نووسرابو شەش سەد ھەزار پوپىيە. گوتىم ئەمە چىيە؟ چ خىرە؟ مالى ھەمە قەدوى موسرىيە؟ يەككە لە كۈنە خۇيىدىكارەكانمان لەوى بوو؛ گوتى: «مامۇستاي بەپىز، ئىمە ئەو لە دەرسى جەنابتان فېر بووين چۇن مافى خۇمان بىسېنن!»

پاشان كە چوومە بەشى پەگۇگرافى، كۈنەخۇيىدىكار ھات، چىپاندى بە گوتىمدا: «ئەگەر لە ھكۈمى دەيكەيت، دەبىت چاوەرى بکەيت. ديار نىيە كەى نۆرەت دەگاتى. ئەگەر لە تاييەت، لەسەر گىرفانى خۆت دەيكەيت، وەرە، نۆرە و مۆرەى ناوى؛ دە خولەكى دى لە خزمەتدا دەبىن. گوتىم ھەو! ئەم گالتەجارييە چىيە؟ گوتى: «دەستەگۈلى ئۆيەيە! بۇ سكالاکارى درەنگە.»

خزمىكىمان ئەو پۇژە كارىكى تاييەتى ھاتبوو پىشى. دەبوو بۇ دىتنيك نۆرە بگريت. چەندى تەلەفۇنمان بۇ كارمەندى نووسىنگە كرد، وەرامى نەبوو. بىنەكى خوش چاوەرى بووين ھەتا تەلەفۇن وەرى گرت. خزم گوتى زۆر بەتالوكەين، نۆرەمان بۇ بىنە پىشى – بە پىشنىارى بەرتىلەو – كارمەندەكە گوتى، «نابىت! ئەم كارە بە ھىچ كۇچىك پىي تى ناچىت. من چەند سالە پىوھم خۇم لەو ژارە خاوين بکەمەو كە بە مندالى و ھەرزەكارى بە ناوى خۇيىدىن دە جەوھەرى بوونم كراو، تازە خەرىكە دەبمەو بە مەرقۇف! فەرموون! ئۆيەيش سايىرى ئەو خەلگە نۆرە بگرن و چاوەرى بکەن.»

پىرى چەند سەعاتان كارەباي مالىمان نەبوو. ھەستام چوومە فەرمانگەى كارەبا. پرتەوبۇلەم بوو ئەو دەمەى كارمەندىك بەبىوازىيەو پىي گوتىم، «مامۇستا گيان، ئەم قورە ھەر ئەوئەندە تۆزەى لى ھەلدەستى! چتان نەچاند بىدروونەو. چۇنتان ھىناو، ھەر وا راي كىشن!»

ئىستا بەتەواوى دەزانم كە منىش دەستىم لە پەرورەدى سەقەتى ئەو نەوئەيدا ھەيە. خۇم بە بەرپرس دەزانم لە لەبارچوونى بەھرە و ھونەرى سرشتىي ئەو ھەموو گەنجە كە ھەندىكىيان ھەر دەلىي چراى كۇژاوەن و ھەندىكىشيان شەپانى و تونداژۇ و ئالۇز.

دهمويست ئه‌و ميژووه بليّمه‌وه كه خومان ناسيومانه و به وردينه زانيومانه، نه ئه‌و ميژووه‌دى خه‌لكى دى بويان داناوين. دهمويست ميژووى چه‌واشه‌ى ولاّته‌كه‌م بناسينم. ئه‌وان ده‌يانگوت نا، ها ئه‌و ميژووه بليّره‌وه كه سوور ده‌مزاني هيجى به‌سه‌ر هيجه‌وه نيبه و درنده‌ى خوينمژى مروّقى به فريشته‌ى پاك و بيگه‌رد ناسينراون. نه‌يانده‌هيشت زمانمان له‌و كه‌سانه بگه‌رپيت كه ميژووى ئه‌م ولاّته‌يان شيواندوه. ئه‌و كه‌سانه‌ى ويته‌يه‌كى ناته‌واوى ولاّتيان له‌ زه‌يني گه‌نج و لاوان كيّشاوه‌ته‌وه و ولاّته‌رستييان كردوه به‌ نه‌نگ و عار، نابيت له‌ گول كالتريان پي بليين! نابيت نه به چاك و نه به خراب باسى ئه‌وانه بكه‌يت كه رۆژنامه‌نووسان ده‌چه‌وسيننه‌وه، كه نووسه‌ر و رۆشنبيان ده‌كرن، كه دلسوزاني ولاّت ره‌شكوژ ده‌كن. دهمويست به‌ نه‌وه‌ى دواروژ بليّم ئه‌وانه كيّن. دهمويست بليّم

ئەوانەى مافى مروڧ پىشىل دىكەن، ئەوانەى زور لە بىزوران دىكەن، ھا ئەوانەن بىاناسنەو. پەنگە
وا بزانن ھەر منم بىدەنگ كراوم؛ نا، ھەركى خاوەن دەنگى خۆيەتى، كپ كراو.

يۆژين يونيسكو شانۆنامەيەكى ھەيە بە ناوى «كورسييەكان»؛ لەويدا ئەفسەريكى خانەنشين
سەرجم ئەفسەرە پلەبالاكانى ولات بانگىشت دىكات. كە يەك يەك بەرەو ئەوئ دىن، خانەخوئ
لەگەل كورسييەكانيان قسە دىكات و بەوانىش دەلىت، «كاكى براينە، ئۆو خۆتان ھىچ نىن. ئۆو
كورسييەكانتانن. لەم سىستەمەدا ئۆو بىناسنامەن. كورسين و بەس.» منىش دەمەويت ھەرچى بە
پلەگەرە و بالاي ولاتە بانگىشت بكەم و پىيان بىژم، كەر لە كوئ كەوتوو و كوندە لە كوئ دپاوە.
بەلام منىش، لە ئۆوارەيەكى وادا، ديوار دەدوينم ھەتا دار وتەم تى بگات. منىش دەيىت ھەر
كورسييەكان بدوينم.

تەواو.